

W ramach działań związanych z restrukturyzacją gospodarki Narodowy Bank Polski stworzy bankom warunki dla uruchomienia kredytów wspierających działania przedsiębiorstw posiadających programy naprawcze, akceptowane przez Radę Ministrów, poprzez otwarcie na ten cel linii kredytu refinansowego do wysokości 2 bln zł.

Narodowy Bank Polski podejmie działania zmierzające do zwiększenia dopływu środków na finansowanie efektywnych inwestycji poprzez intensyfikację wykorzystania kredytów zagranicznych. Narodowy Bank Polski uruchomi system gwarancji dla banków komercyjnych, udzielających kredytów podmiotom gospodarczym. Gwarancje będą udzielane na pokrycie części nie zabezpieczonej kwoty kredytu, wnioskowanego przez kredytobiorców nie dysponujących wymaganym zabezpieczeniem. Przewidywana łączna suma gwarancji wyniesie 300 mln USD.

III. Instrumenty realizacji polityki pieniężnej

A. Pośrednie

4. Podstawową stopą procentową banku centralnego w 1993 r. będzie stopa redyskontowa ustalona w stosunku rocznym. Jej wysokość będzie kształtowana w powiązaniu z wielkością przewidywanego wskaźnika inflacji oraz z uwzględnieniem stóp oprocentowania lokat międzybankowych, odzwierciedlających cenę pieniądza na rynku.

Równolegle Narodowy Bank Polski będzie promował lombardową formę zasilania się banków w banku centralnym. Rozwój tej postaci kredytu refinansowego pozwoli pełnić rolę parametru ceny pieniądza w systemie bankowym również stopie procentowej kredytu lombardowego.

W miarę tłumienia procesów inflacyjnych, między innymi poprzez kontrolę podaży pieniądza, Narodowy Bank Polski będzie obniżał stopy procentowe, dając tym samym impuls bankom komercyjnym do obniżania ceny kredytów.

Narodowy Bank Polski będzie prowadził stabilną politykę stopy procentowej, aby jej wysokość mogła być podstawą prognozowania efektywności procesów inwestycyjnych i gospodarczych.

5. Polityka kursu walutowego w 1993 r. będzie kontynuacją polityki zapoczątkowanej w roku 1991 i zmierzać będzie do utrzymania płynności płatniczej kraju oraz stymulowania eksportu.

Obowiązujący mechanizm kroczącej dewaluacji złotego jest formą podtrzymywania konkurencyjności produkcji krajowej na rynku wewnętrznym oraz na rynkach zagranicznych.

Nie wyklucza się jednak wprowadzenia kursu płynnego stabilizowanego, pełniej uwzględniającego bieżący stan popytu i podaży pieniądza zagranicznego.

B. Bezpośrednie

6. Regulowanie płynności finansowej w systemie bankowym dokonywane będzie przez NBP przede wszystkim poprzez: transakcje papierami wartościowymi, tj. bonami skarbowymi i obligacjami Skarbu Państwa, oraz udzielanie kredytów bankom komercyjnym. Banki komercyjne będą mogły zadłużać się w Narodowym Banku Polskim, głównie w formie kredytu redyskontowego i lombardowego.

Dopuszczalne zadłużenie banków z tytułu tych kredytów będzie regulowane przez Narodowy Bank Polski w zależności od rozwoju sytuacji pieniężnej.

Przyrost kredytu refinansowego zostanie utrzymany jedynie w odniesieniu do finansowania kontynuowanych inwestycji centralnych.

7. Stabilizację płynności finansowej banków zapewniać będzie polityka rezerw obowiązkowych. Narodowy Bank Polski dążył będzie do obniżenia stopy tych rezerw w celu zmniejszenia kosztów banków, a pośrednio potaniaenia kredytów udzielanych przez banki.

Ewentualne obniżenie stopy rezerw obowiązkowych nie może stworzyć zagrożenia pojawienia się wysokiej nadpłynności w bankach, co mogłoby spowodować niekontrolowany przyrost pieniądza w gospodarce.

8. W razie pojawienia się symptomów nadpłynności w systemie bankowym i groźby nie kontrolowanej emisji pieniądza, Narodowy Bank Polski może zastosować ilościowe ograniczenia rozmiarów akcji kredytowej banków komercyjnych.

9. Narodowy Bank Polski będzie oddziaływał na rozwój rynku lokat międzybankowych, stwarzając tym samym warunki do większej aktywności małych banków w kredytowaniu podmiotów gospodarczych i gospodarstw domowych.

IV. Rozwój rynku pieniężnego

10. Operacje otwartego rynku, które bank centralny będzie wykorzystywał jako instrumenty polityki pieniężnej, służyć będą równocześnie rozwojowi wtórnego rynku pieniężnego. Mając na względzie potrzebę promowania tego rynku, Narodowy Bank Polski będzie wykorzystywał papiery wartościowe już funkcjonujące na rynku pieniężnym, jak też i te, które mogą pojawić się w przyszłości.

64

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 lutego 1993 r.

w sprawie podstawowych kierunków prywatyzacji w 1993 r.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwala następujące kierunki prywatyzacji na 1993 r.

I. Cele i uwarunkowania

Jak w latach poprzednich, tak i w roku 1993 podstawowymi celami prywatyzacji pozostają:

- zwiększenie efektywności gospodarowania,
- rozwój rynków kapitałowo-pieniężnych.

Rząd będzie je realizował dążąc do:

- utrzymania poziomu zatrudnienia, jednak nie za cenę pogorszenia efektywności przedsiębiorstw,
- inwestycji zmniejszających uciążliwość przedsiębiorstw dla środowiska,
- uzyskania wpływów do budżetu państwa.

Rok 1993 powinien być okresem przekraczania masy krytycznej zmian własnościowych dzięki kontynuacji i usprawnieniu dotychczasowych metod oraz wdrożeniu programu prywatyzacji powszechnej, reprivatyzacji, prywatyzacji państwowych zasobów rolnych oraz restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków. Również działania wynikające z przygotowywanego paktu o przedsiębiorstwie państwowym powinny zmierzać do przekształceń własnościowych przyczyniających się do przekroczenia masy krytycznej na drodze do gospodarki rynkowej.

Rok 1993 będzie również wykorzystany przez Rząd dla wypracowania strategicznych kierunków prywatyzacji na najbliższe lata.

Aby ten cel zrealizować, Rząd poprawi koordynację działań prywatyzacyjnych organów założycielskich do czasu uchwalenia ustawy o Skarbie Państwa, uprości i zstandardyzuje procedury (szczególnie w zakresie prywatyzacji kapitałowej), doprowadzi do wydania zaległych rozporządzeń wykonawczych, przygotuje projekty zmian prawnych zmierzających do uprzywilejowania pracowników poprzez przekazanie im 10% akcji bezpłatnie i 10% po preferencyjnej cenie, wprowadzenia zachęt podatkowych do wykupu akcji i udziałów prywatyzowanych przedsiębiorstw, utrzymania dotychczasowych przywilejów dla inwestorów zagranicznych i wprowadzenia takich samych przywilejów dla inwestorów krajowych.

Rząd zorganizuje system bieżącej informacji publicznej o przekształceniach własnościowych i wprowadzi popularne programy edukacji ekonomicznej oraz rozpocznie w drugim kwartale 1993 r. wydawanie ogólnopolskiego monitora rządowego zawierającego ogłoszenia i informacje związane ze sprzedażą majątku narodowego.

Rząd przygotowuje raport o prywatyzacji, spełniający kryteria zawarte w uchwale Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 czerwca 1992 r. w sprawie podstawowych kierunków prywatyzacji w 1992 r., do końca sierpnia 1993 r.

II. Komerccjalizacja przedsiębiorstw państwowych i nadzór nad jednoosobowymi spółkami Skarbu Państwa

Lata 1993 i 1994 powinny być okresem przyspieszonej komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych. Uchwalenie przez Parlament ustawy o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków oraz ustaw wynikających z przygotowanego przez Rząd ze związkami zawodowymi paktu o przedsiębiorstwie państwowym będą czynnikami przyspieszającymi ten proces. Ministerstwo Przekształceń Własnościowych musi odpowiednio przygotować się do komercjalizacji na taką skalę.

Do końca marca br. Rząd wniesie do Sejmu projekt nowelizacji ustawy o oprocentowaniu kapitału oraz o podatku od ponadnormatywnych wynagrodzeń w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa.

Rząd wniesie do Sejmu projekt ustawy o partycypacji pracowników w zarządzaniu spółkami, które powstały w wyniku prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

Ministerstwo Przekształceń Własnościowych będzie sprawowało aktywny nadzór nad jednoosobowymi spółkami Skarbu Państwa poprzez:

- wdrożenie systemu zbierania i analizowania informacji o sytuacji finansowo-ekonomicznej i społecznej w spółkach; w ramach tego systemu zostanie stworzony mechanizm „wczesnego ostrzegania”, umożliwiający reagowanie na problemy ekonomiczne i społeczne,

- umożliwienie zawierania kontraktów menadżerskich; w 1993 r. kontrakty takie zostaną zawarte w około 50 przedsiębiorstwach,
- wprowadzenie systemu oceny rad nadzorczych i bieżącej kontroli ich pracy,
- wdrożenie motywacyjnego systemu wynagradzania członków rad nadzorczych,
- przygotowanie i wdrożenie procedur restrukturyzacji finansowej, majątkowej i organizacyjnej spółek, których sytuacja tego wymaga,
- włączenie w system nadzoru właścicielskiego delegatur terenowych Ministerstwa Przekształceń Własnościowych.

Doświadczenia płynące z realizacji funkcji właścicielskiej zostaną wykorzystane we wspólnej pracy z Ministerstwem Finansów, Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz innymi resortami nad przebudową systemu zarządzania sektorem państwowym oraz ustawą o Skarbie Państwa. Rząd przedstawi te ustawę Parlamentowi w pierwszym kwartale 1993 r.

III. Metody prywatyzacji

1. Prywatyzacja kapitałowa

Prywatyzacja kapitałowa dużych i średnich spółek w trybie publicznego zaproszenia do rokowań oraz zbywania akcji poprzez ofertę publiczną, podobnie jak w latach poprzednich, stanowić będzie w 1993 r. podstawowy czynnik rozwoju rynku kapitałowego i główne źródło przychodów Skarbu Państwa z tytułu prywatyzacji.

Prywatyzacja przedsiębiorstw realizowana będzie z uwzględnieniem polityki przemysłowej państwa i wykorzystaniem analiz sektorowych. Prowadzona będzie również sprzedaż akcji/udziałów spółek prywatyzowanych indywidualnie.

W ramach prywatyzacji kapitałowej w 1993 r. zakłada się sprzedaż akcji/udziałów spółek zgrupowanych w następujących sektorach:

- budownictwa,
- papierniczym i celulozowym,
- szklarskim,
- cementowo-wapienniczym,
- telekomunikacyjnym,
- gumowym i produkcji opon,
- kabli i drutów,
- urządzeń elektrycznych,
- mechanicznych i elektrycznych podzespołów samochodowych,
- łożysk tocznych,
- meblarskim,
- piwowarskim,
- konfekcji cukierniczej,
- petrochemicznym.

Przewiduje się również sprzedaż akcji/udziałów spółek takich sektorów przetwórstwa produktów rolnych, jak przetwórstwo ziemniaków oraz przetwórstwo owocowo-warzywne. Podejmując decyzje o sprzedaży tych przedsiębiorstw, należy uwzględnić ich powiązania kooperacyjne oraz interes producentów-rolników.

Program prywatyzacji kapitałowej w 1993 r. zakłada jako minimum przygotowanie 8—10 ofert publicznych. Przewiduje się, że w tym trybie zostaną sprzedane akcje takich spółek, jak:

- 1) Zakłady Mięsne Ostrołęka SA,
- 2) Chemobudowa — Kraków SA,
- 3) Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego SA w Sokołowie Podlaskim,
- 4) Browary Wielkopolskie SA w Poznaniu,
- 5) Kombinat Cementowo-Wapienniczy Gorazdże SA,
- 6) Zakłady Odzieżowe Bytom SA,
- 7) Zakłady Przemysłu Odzieżowego Vistula SA,
- 8) Zakłady Przemysłu Cukierniczego Olza SA w Cieszynie,
- 9) Polifarb Cieszyn SA.

Do końca czerwca 1993 r. Rząd określi branże i przedsiębiorstwa nie podlegające prywatyzacji, a w branżach takich jak przemysł spirytusowy i tytoniowy wprowadzi monopol państwowy.

Rząd będzie konsultował z właściwą merytorycznie komisją sejmową zamierzenia dotyczące prywatyzacji kapitałowej przed uruchomieniem poszczególnych projektów prywatyzacyjnych.

W projekcie budżetu na 1994 r. Rząd przedłoży propozycje zapewnienia środków na restrukturyzację wybranych gałęzi gospodarki w kwocie nie niższej niż kwota dochodów z prywatyzacji kapitałowej.

2. Prywatyzacja likwidacyjna

2. 1. W roku 1993 prywatyzacja likwidacyjna w trybie art. 37 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych obejmie co najmniej 400 przedsiębiorstw małej i średniej wielkości, tj. o zatrudnieniu od ok. 50 do ok. 1000 osób.

Oddanie mienia przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania spółkom osób fizycznych z udziałem pracowników, kadry kierowniczej i krajowych inwestorów zewnętrznych obejmie ok. 350 przedsiębiorstw. Metoda ta będzie stosowana wobec przedsiębiorstw będących w dobrej sytuacji rynkowej i w dobrym stanie finansowym, nie wymagających dużych nakładów inwestycyjnych, zdolnych do efektywnego funkcjonowania oraz do regulowania zobowiązań wobec Skarbu Państwa. W celu zwiększenia liczby przedsiębiorstw prywatyzowanych w ten sposób Rząd:

- uelastyczni i złagodzi warunki zawierania umów o odpłatne korzystanie z mienia, w szczególności obniży do 50% kredytu refinansowego wysokość odsetek opłaty leasingowej dla spółek pracowniczych,
- umożliwi sprzedaż przedsiębiorstw na raty,
- zapoczątkuje tworzenie spółek pracowniczych z udziałem Skarbu Państwa przy założeniu stopniowego wykupu przez spółki udziałów od Skarbu Państwa.

Sprzedaje, w tym tzw. „szybkie sprzedaże”, obejmą ponad 40 przedsiębiorstw, zarówno tych znajdujących się w dobrym stanie finansowym, jak i zadłużonych.

2. 2. W roku 1993 zakres likwidacji w trybie art. 19 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80, Nr 75, poz. 329, Nr 101, poz. 444, Nr 107, poz. 464) powinien ulec zmniejszeniu w porównaniu do 1992 r.

W przypadku rozpoczętych procesów likwidacyjnych organy założycielskie będą dążyły do szybkiego spłacenia

zobowiązań lub zabezpieczania wierzycieli oraz doprowadzenia likwidacji do końca. Ponadto Rząd:

- wyda zaległe rozporządzenie wykonawcze do art. 19 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych,
- opracuje koncepcję zagospodarowania tzw. „mienia niechcianego” i uporządkuje przepisy prawne w tym zakresie,
- będzie dążył do usprawnienia metod pracy likwidatorów oraz objęcia ich działalności nadzorem. Z uwagi na ogromną rolę, jaką w procesie prywatyzacji likwidacyjnej pełnią likwidatorzy, Rząd do końca kwietnia br. pilnie podejmie działania regulujące zakres ich praw i obowiązków.

2. 3. Równoległe do stosowanych już form prywatyzacji likwidacyjnej wprowadzona zostanie sprzedaż małych i średnich przedsiębiorstw po cenie rynkowej uzyskanej w oparciu o mechanizm otwartych przetargów i kredyt hipoteczny. Zasady realizacji tej metody prywatyzacji zostaną przedstawione właściwej komisji sejmowej.

IV. Program powszechnej prywatyzacji i reprivatyzacji

Oba zamierzenia, program powszechnej prywatyzacji i reprivatyzacji, są przedmiotem prac legislacyjnych Parlamentu i będą realizowane w kształcie określonym przez uchwalone ustawy.

V. Inne pola prywatyzacji

1. Prywatyzacja banków i instytucji ubezpieczeniowych

Rząd przygotowuje koncepcję restrukturyzacji i prywatyzacji państwowego sektora bankowego i instytucji ubezpieczeniowych, uwzględniając w szczególności bezpieczeństwo depozytariuszy i ubezpieczonych oraz demonopolizację rynku obu sektorów.

Rząd rozpocznie wdrażanie tej koncepcji w 1993 r. po wcześniejszym poinformowaniu właściwych komisji sejmowych.

2. Prywatyzacja sektora handlu zagranicznego

Prywatyzacja jednostek handlu zagranicznego powinna zmierzać w kierunku przekształcenia ich w korporacje przemysłowo-handlowe. Ich rola w finansowaniu obrotów handlowych i inwestycji bezpośrednich w gospodarce polskiej może w istotny sposób sprzyjać pobudzaniu rozwoju gospodarczego.

W ramach projektów prywatyzacji sektora handlu zagranicznego dopuszcza się w wyjątkowych przypadkach udział inwestorów zagranicznych z zastrzeżeniem dominującego udziału Skarbu Państwa.

3. Prywatyzacja nieruchomości rolnych Skarbu Państwa

Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa, zgodnie z ustawą z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 107, poz. 464 oraz z 1993 r. Nr 5, poz. 23 i Nr 6, poz. 29), przejmie do końca 1993 r. wszystkie państwowe gospodarstwa rolne, prowadząc równocześnie restrukturyzację, sprzedaż po cenie rynkowej ustalonej w oparciu o mechanizmy otwartych przetargów i dzierżawę przejętego mienia. Do czasu znalezienia nabywcy nieruchomości rolne mogą być dzierżawione lub powierzane w administrowanie w postaci zorganizowanych w samodzielne jednostki gospodarstw. Szczególnej ochronie będą podlegały gospodarstwa hodowli twórczej roślin i zwierząt.

Działania Agencji, mając na uwadze ochronę miejsc pracy pracowników byłych państwowych gospodarstw rolnych, będą służyły między innymi rozwojowi, powiększaniu i tworzeniu nowych gospodarstw rodzinnych.

4. Prywatyzacja mienia komunalnego

Wsparcie prywatyzacji komunalnej przez administrację centralną powinno polegać na:

- inicjatywach ustawodawczych usuwających bariery na drodze prywatyzacji komunalnej (szczególnie przy sprzedaży mieszkań komunalnych),

- poszukiwaniu środków zagranicznych na wspieranie tych procesów,
- tworzeniu banków danych i ofert o majątku gmin i komunalnych podmiotach gospodarczych,
- zwiększeniu pomocy merytorycznej delegatur Ministerstwa Przekształceń Własnościowych dla gmin,
- prowadzeniu działalności edukacyjnej dla przedstawicieli organów samorządowych i komunalnych podmiotów gospodarczych.

Marszałek Sejmu: *W. Chrzanowski*

65

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

z dnia 5 lutego 1993 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie nadania statutu urządnom celnym.

Na podstawie art. 112 ust. 4 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445, z 1991 r. Nr 60, poz. 253, Nr 73, poz. 320 i Nr 100 poz. 442 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Cei z dnia 30 maja 1990 r. w sprawie nadania statutu urządnom celnym (Monitor Polski Nr 23, poz. 178 i Nr 47, poz. 360 oraz z 1991 r. Nr 39, poz. 282) w załączniku nr 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pozycji I:

a) w pkt 11 dodaje się lit. a) w brzmieniu:

1	2	3	4
„a)	Dział Kontroli Składów Celnych i Agencji Celnych”		

b) w pkt 14 lit. b) dotychczasowy zapis w rubryce 4 otrzymuje brzmienie:

„tylko w ruchu osobowym obywateli Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Czeskiej.”,

c) w pkt 15 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

1	2	3	4
„d)	Posterunek Celny w Zwardoniu	010440	pełny zakres, w tym ruch osobowy”

d) w pkt 16 dodaje się lit. b) i c) w brzmieniu:

1	2	3	4
„b)	Posterunek Celny w Żywcu	010520	pełny zakres
c)	Posterunek Celny w Andrychowie	010530	pełny zakres”

2) w pozycji II:

a) w pkt 18 lit. b) zapis w rubryce 4 otrzymuje brzmienie:

„pełny zakres, w tym ruch osobowy”.

b) w pkt 18 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

1	2	3	4
„c)	Posterunek Celny w Iławie	020730	pełny zakres”

c) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
„19	Posterunek Celny w Braniewie	020800	pełny zakres, w tym ruch osobowy
a)	Posterunek Celny w Elblągu	020810	pełny zakres
b)	Posterunek Celny w Kwidzynie ¹⁾	020820	pełny zakres”

3) w pozycji IV dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

1	2	3	4
„20	Posterunek Celny w Łęborku	040010	pełny zakres”